

Regina Krónika

reginamundiplebania.hu

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XV. évfolyam 4. szám

2014. április 6.

Virágvasárnap

Húsvét előtti vasárnap, a római egyház elnevezése szerint Dominica palmarum, azaz pálma-vasárnap. Nevét az e napon szokásos pálmászentelésről és pálmaágas körmenettől kapta, amit az egyház Jézus jeruzsálemi bevonulásának emlékére rendelt el. Az előtte járó és utána tóduló sokaság így kiáltozott: Hozsanna Dávid fiának! Áldott, ki az Úr nevében jön! Hozsanna a magaságban! (Mt 21, 8).

A VII. századi bobbioi misszálé szerint a pálmászentelés már ismert volt, körmeneteket e napon pedig már a VI. században is tartottak. A gallikán liturgiában mind a körmenet, mind a pálmászentelés szerepel. A római liturgiában a X. században találkozunk a pálmászentelés és a körmenet rendjével. Sebastian Franck tudósítása szerint ezen a napon a hívők telehordták a templomot pálmafákkal és összekötött ágakkal, ezeket megszentelték, s a zivatar, a villámcsapás és tűz ellen használták. Jézus számaron ülő alakját körülvezették a városban, miközben énekeltek, a szamarat megdobálták pálmaágakkal, amiket aztán mindenféle varázslás üzésére használtak. A XV. századi pozsonyi misszaléből kitűnik, hogy a körmenet a nép és az énekesek dramatikus mozdulatokkal illusztrált részvételével zajlott le. Jeruzsálemben a legutóbbi időkig minden esztendőben megismétlődött a jeruzsálemi püspök személyében az Úr jelképes bevonulása a szent városba. A körmenet népe a falakon kívül gyülekezett. Itt történt a pálmászentelés. A kapukat bezárták a menet előtt, csak később nyitották meg. A püspök számarháton vonult be, a kanonokok és hívek pedig ruhájukat terítették eléje. A pécsi egyházmegyében is volt a középkorban körmenet: a hívek itt is ruhájukat terítették az útra.

Talán ennek a liturgikus hagyománynak elnépiesedett maradványa, hogy számos helyen vagy virágvasárnap, vagy nagypénteken kirakják a téli vastag ruhát az udvarra, utána pedig elteszik jövőre.

Bod Péter írja e napról, hogy „... valami berkeket vagy zöld ágakat szednek; melyeket az után egy 's más babonára visszaélnék”. Azokban az országokban, amelyekben a pálmafa nem honos, azt a tavasszal korán bimbózó ágak – fűzfa, rekettye – helyettesítették mint nálunk a barka. Ezért a szertartást nálunk barkászentelésnek is nevezik. A szentelt barkához – éppúgy, mint a pálmaághoz – számtalan hiedelem fűződött, s ezek változatait Európa-szerte megtaláljuk. Nálunk a hívők maguk vitték a templomba a barkát. Göcsejben az iskolás gyermekek a tanító vezetése mellett szombaton ünnepélyesen mentek a barkáért a közeli erdőbe vagy hegyre. Az ágakat másnap az oltárt környező falakhoz állították. Az ország nagyobb részében általában azt tartották, hogy a barkát nem szabad bevinni a szobába, mert akkor sok lesz a légy. A szobába itt se vitték be, nehogy sok légy, rovar legyen a házban és a tojások „befulladjanak”. Szegeden egy-egy barkaszemet lenyeltek a hideglélés ellen. Baranyában a szentelt

barkát kivitték a mezőre, s a föld négy sarkába egy-egy szalát tűztek, hogy az Isten oltalmazza meg a termést. Hajós német faluban fiúgyermekek a barkacsomót sóprú módjára lennel erősítik egy botra és úgy viszik a nagymisére. Ebből egy-egy jut a nagyanyjuknak, keresztanyjuknak, esetleg még más ismerősöknek is. Az ágakat délután hordják szét. Piros tojást kapnak érte. A megmaradt barkát a ház kerítésére tűzik és nagyszombatig otthagyják, amíg meg nem szólal a feltámadást jelző harangszó. Ezután tűzvész ellen fölviszik a padlásra. A régieket időnként elégetik, és a kert földjére szórják. A Bakonyvidéken a hívek olvasójukkal körülfogva tartják föl a barkát szentelésre. Zirc németsége három szemet a kútba dob, hogy a családnak jó vize legyen. Böven termő lesz az a gyümölcsfa, amely alá a templomból virágvasárnap kisöpört szemétből raknak. Néhol a rokonok, jóbarátok sírjára is tűztek egy-egy barkágot.

Az Ausztriából, Németországból ismert számarháton ülő Jézus-szobor körülhordozására csak a szlovákiai Bártfáról van 15. századi adatunk. Említi Bod Péter is. Hont, Pest, Nógrád és Heves megye egyes községeiben ezen a napon volt szokásban a kiszehajtás, azaz a tél temetése. A lányok egy szalmabábut női ruhába öltöztetnek és körülhordozzák a faluban, azután levetkőztetik, a szalmát pedig elégetik vagy vízbe dobják, hogy elűzzék a telet és a betegségeket. Virágvasárnapon tilos a munka, s főként a mulatság. A Mátraalján úgy tartják, hogy ekkor nem szabad táncolni, mert letáncolnák a fákról a virágot. A népszokás szerint ekkor jó elvetni a virágmagvakat, mert szebbek és illatosabbak lesznek.

Forrás: Magyar Néprajzi Lexikon

Lépünk a szentség útjára!

Tóth András Sándor gyulafirátóti plébános atya tartotta a nagyböjti triduumunkat március 19. és 21. között. A lekigyakorlatos beszédét három fő részre osztotta: 1. Ismerjük fel, hogy háborúban vagyunk! 2. Határozzuk meg, hogy ki az ellenségünk! 3. Dolgozzuk ki a stratégiát a győzelemhez!

Fotó: Demény Anna

Háborúban vagyunk! *Keresztény emberként harcba állunk a világgal*, amelyben élünk, minden gonosszággal, amit elkövetnek ellenünk, vagy amit mi elkövetünk mások ellen. Jézus követése lelki hadviselést jelent. Az Anyaszentegyház három részből áll: a megdicsőült, a szenvedő és a Földön szolgáló, küzdő egyházból. Súlyos következményei lehetnek, ha ennek a küzdelemnek a kimenetelét félvállról vesszük, mert az örök életünk, az üdvösségünk múlik rajta.

Elsősorban a tanult, a jól képzett emberektől, a vezetőktől várnánk, hogy pontos helyzetelemzést adjanak, sőt megmutassák a helyes utat. Ezzel szemben, úgy tűnik, mintha vak vezetne világtalant. Sok magasan képzett ember a gazdaság fejlődésének hiányosságaiban látja a legnagyobb problémákat, és nem veszi figyelembe az olyan emberiség elleni bűnöket, mint az abortusz legalizálását, a szexuális szabadosságot. Még a keresztény emberek is megfertőződnek a korszellemmel, hajlamosak elfogad-

ni azt, hogy a kényelmes, kellemes élet fontosabb, mint a tisztességes, tiszta és becsületes életvitel.

Isten megbocsátó, mindenkinek megbocsátja a bűneit, aki megbánja azokat, és igyekszik jóvátenni. Nem tud azonban annak megbocsátani, aki azt vallja, hogy semmi bűne sincs.

Az igazi szeretet szemben áll a gyűlölettel, a kegyetlenséggel, hazugsággal, a gonosszággal és az önzéssel. Az igazi szeretet mindig harcol. Isten bárkivel megharcol annak érdekében, akit szeret. Az igazi szülői szeretet is ilyen, bárkivel megküzd a gyereke érdekében.

Lelki háborúban állunk a gonosz ellen a gyermekeink és más szeretteink üdvösségéért. A harcot nem lehet megúszni fájdalom és kereszthordozás nélkül. A kereszténység nem merülhet ki a vasárnapi szentmise-hallgatásban. Fel kell vennünk a harcot a hamis korszellemmel, a hamis elvek ellen, és egyedül Isten igazsága szerint élhetünk, ha üdvözülni akarunk.

A keresztények ellenségeinek azonosításakor meg kell állapítanunk, hogy sokan vannak, akik inkább maguk is áldozatok, mint hogy ellenségek lennének. Ilyenek például a halál kultúrájában dolgozók, akik tényleg vezetnének minket, ha hagyánánk. A más felekezetűek, akik maguk is istenkeresők, de más úton járnak, mint mi, nem az ellenségeink, inkább a közöset kellene keresnünk egymásban az ellenségeskedés helyett.

A „maguk módján vallásosak” vagy a „büfékeresztények”, akik kedvük szerint kiválogatják a nekik tetsző tanításokat, szintén azok közé tartoznak, akik gyógyításra szorulnak, nem küzdeni kell ellenük. Ők csupán megtévesztettek, nem az ellenségeink. Az igazi ellenségeink a démonok, a bukott angyalok, a sátán, a gonosz lélek. „Erősen álljunk nekik ellen a hitben!”

Nem az a baj, ha bűnt követünk el, hanem az, ha megbánás helyett ki akarjuk magyarázni. Ez lehet az első lépés a Szentlélek ellen elkövetett bűn felé.

A világban a bajok okai mi magunk

vagyunk. Nélkülünk, a mi döntésünk nélkül a gonosz lélek nem tudna működni. Isten szabad akaratot adott nekünk, mi dönthetünk, hogy neki vagy a sátánnak adjuk szívünket, lelkünket.

Az egyetlen megfelelő stratégia arra, hogy győzzünk a gonosz elleni harcban az, ha szentté válunk. Képzeljük el, milyen lenne a világ, ha tizenkét olyan szent lenne, mint Teréz anya vagy II. János Pál pápa. Milyen lenne az egyházközösségünk, ha 12 tagja úgy döntene, hogy maradéktalanul Jézusnak adja a szívét? Bárki elhatározhatja, hogy szentté akar válni, és ebben a döntésében senki sem akadályozhatja meg. Ha nem vagyunk szentek, annak az egyedüli oka, hogy nem akarunk azzá lenni. Bármilyen megdöbbentő ez az állítás, így igaz. A szentté válás nem választási lehetőség, hanem kötelesség. Nem kell hozzá tehetség vagy bármely különleges adottság, mindössze akarat kérdése. A szentek azok, akik száz százalékban igent mondanak Istenre, azaz az igazságosságra és a szeretetre. Csak a szentek juthatnak be a mennyországba.

Az igazi szentek sem voltak bűn nélkül, sőt ők tartották magukat a legbűnösebbeknek. Természetes, hogy minél tisztábban él valaki, annál inkább észreveszi a legapróbb bűnt is, a legélesebb fényben tűnik szemünk elé a leghalványabb árnyék is. Nem az a szent, aki soha nem esik el, hanem az, aki fel tud állni, bocsánatot tud kérni, meg tudja bánni és meg tudja gyónni a bűneit, és újra tudja kezdeni az életét.

Miért nem akarunk a szentség útjára lépni? Talán azért, mert félünk attól, hogy akkor elveszíthetünk valamit. Ahelyett, hogy száz százalékgig elköteleznénk magunkat, adunk magunkból egy kicsit ide is meg oda is. Vasárnaponként keresztények vagyunk, hét közben elfelejtjük, és egész másként élünk.

Mi az ára a szentségnek? - A tökéletes egyszerűség. Napról napra meg kell halni bennünk valaminek, amíg teljesen egyszerűvé, áttetszővé nem válunk. Meg kell halni bennünk az önző vágnak. Embe-

rileg természetes, hogy félünk mindentől megválni, amit életünk során gondosan gyűjtögettünk. Valójában nem olyan nehéz az, amilyennek tűnik. Mindennap azzal kellene elindulni, hogy felajánljuk magunkat Urunknak, és ezzel kezdjük a napot: „Legyen meg a Te akaratom!”

Ugyanolyan alázattal, mint annak idején Mária, igent kell mondani Isten akaratára, és akkor leszünk igazi keresztények, ha Mária lelkületével követjük Isten akaratát.

Hogyan válhatunk szentté? Mi a technikája?

Nincs technikája, nincs rá meghatározható, körülírható módszer. Az egyet-

len lehetőség a szeretet. „Szeresd Uradat, Istenedet teljes lelkedből!”

Kockázatos dolog teljesen átadni magunkat Istennek, hogy tegyen velünk, amit akar, de nincs ennél jobb megoldás, hogy elnyerjük a kegyelmét, hogy szentek lehessünk.

Ha nem válunk szentté, nem fogjuk megnyerni a háborút. Ha használjuk ezt a fegyvert, akkor megnyerjük. Akkor és csak akkor fogjuk megnyerni ezt a spirituális háborút, ha szentekké válunk. Azért győzünk, mert a világ leghatásosabb fegyvere lesz a kezünkben: Jézus vére. Ez a vér ugyanis Jézus szívéből folyt ki, ahol a végtelen szeretet lakik.

Jézus sohasem adja fel a harcot értünk, ezért mi sem fogjuk feladni, és győzni fogunk.

Mert mi, akik az ő vérét isszuk, legyőzhetetlenek vagyunk!

Demény Anna

MINISTRÁNS-FOGLALKOZÁS

Április 2-től ismét lesz ministráns-foglalkozás Lakó János testvérünk vezetésével, aki szeretettel várja a ministráns szolgálatra készülő fiúkat és lányokat minden második szerdán 17 órától a templomban.

Nagycsütörtöki lábmosás

A gyerekeink iránti jószágukért köszönetképpen, szeretném megosztani kedves barátainkkal, támogatóinkkal az egyik nagyon szép nagycsütörtöki élményemet.

Aki gyerekekkel foglalkozik, az tudja, hogy mindenik évnek megvan a maga keresztje, van olyan tanév, amikor a himlő, máskor az influenza környékezi meg a nagycsaládot, és biza' akkor „megy a gyűrű vándorútra, egyik kézről a másikba”, és nehéz megfékezni a járványt. Persze nemcsak fertőző betegségek indulhatnak el a gyermekek világában, hanem különféle divatok, hóbortok is, melyeket a felnőtteknek nagyon nehéz megérteni, befolyásolni. Volt egy év, amikor a fiaink folyton bosszantották a tanárokat, az osztályok szinte versenyeztek, hogy ki tud csínytevésben rálicitálni a másikra. Nekik nagyon jó bulinak tűnt, de egy-egy tanár a felmondását fontolgatta. Mi mást tehettem volna, újból és újból összeszedtem az intézet belső udvarára a gyerekeket, hol szép szóval, máskor meg minden pedagógiai haragomat csatasorba állítva próbáltam a fiamat nevelgetni, a kedvesség és a jószág útjára terelgetni.

Tavaszi felé már az egész pedagógiai eszköztárunk romokban hevert. Magamba roskadva behívtam az intézet vezetőjét, és megbeszéltük, hogy ha már nincs eredménye annak, hogy a

gyerekek fejét mosogatjuk, próbáljuk meg a lábukat megmosni.

A nagycsütörtöki szentmisén a legcsintalanabb gyerekeket kiültettük az első padba, és az evangélium után prédikáció helyet letérdeltem szerre mindenik fékezhetetlen kicsikó elé, és szelíden, ahogyan mesterünktől tanultam, megmostam, megtörölgettem a lábát.

A hívek döbbszent csendben nézték, nem mondtam semmit, csak céltudatosan végeztem a dolgomat, a kántor közben szép nagybőjti zsoltárt énekelt. A szertartást elsősorban a gyerekeknek szántam pedagógiai céllal, de igazából engem is végtelenül megindított. Ott és akkor döbbszentem rá, hogy Péter lábát mosva az én lábamat is megmosta a Mester.

Bár Júdás zsebében ott zörgött a harminc ezüstpénz, Jézus mégis lehajolt, és az áruló lábát is megmosta. Aztán belém nyilallt a felismerés: Jézus nemcsak megmosta a tanítványai lábát, hanem utána meg is halt értük a kereszten! Vajon én meg tudnék halni ezekért a rosszcsont gyerekekért? A szertartást befejezve felálltam, és csendesen néztem őket, míg az orgona utolsó akkordjai is elhaltak. Néztem a fiaimat, és annyira szépnak láttam őket, mint még soha!

A megfosztott oltár előtt sokáig némán térdeltünk. A végén, a sekrestyében mindenki tanítványom odajött, hozzám

bújtak, megöleltek csendesen. Néha percek után az egyik, talán a legcsintalanabb megszólalt: „Csaba testvér, én többet nem leszek rossz!” Én sem, én sem, visszhangozták a többiek a mélyről jövő jó elhatározást.

Évek teltek el, ma már felnőtt emberek, elsodorta őket a múltó idő, de én úgy gondolom, hogy legtöbbjüknek sikerült megtartani a tiszta szívből fel-fakadt őszinte fogadalmat. Egy biztos, ha találkozunk, ugyanazzal a szeretettel tudjuk átölelni egymást.

A gyerekek előtt térdre állva örökre megértettem, hogy szeretetre csak végtelen alázattal és nagy-nagy szeretettel lehet tanítani az embereket.

Ezúton kívánok Önöknek kegyelmekben gazdag húsvétot!

Csaba testvér OFM (forrás: facebook.com)

„Ha nyerni szeretnél a lottón, előbb vásárolj szelvényt!”

A veszprémi KÉSZ felhívása a parlamenti választások kapcsán

Talán többek számára ismerős az a vicc, amikor egy valaki már jó ideje azért imádkozik a kedvenc szentjének mellékoltáránál, hogy ötöse legyen a lottón. Heteken át indokol, fogadkozik, ígéretet, míg végre egy hangot hall: Te, előbb vegyél egy lottószelvényt!

Örök emberi gyarlóságot tár fel ez a humoros epizód. Sokan szeretnének úgy valamilyen előnyös helyzetbe kerülni, hogy semmit se kelljen tenni annak érdekében. Pedig komoly erőfeszítés, teljesítmény nélkül nincs siker sem a tanulásban, sem a munka világában, sem a sportban, sem a művészetekben. Korunk ennek ellenére találékony olyan dolgok reklámozásában, ahol diéta és mozgás nélkül lehet fogyni, fáradság nélkül nyelvet elsajátítani, kölcsönökből jól élni és erkölcs nélkül boldogulni. A politikai életben is gyakran találkozunk ígéretéssel, féligazságokkal, túlzásokkal. Sokan ezért ki is ábrándultak a közéletből, a közéleti szereplőkből. Bármilyen kusza világ is a politika, azért hosszabb távon erre is igaz az evangélium bölcsessége, hogy a „jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt”.

Ezért bármilyen nehéz is eligazodni a napi politika csatározásainak útvesztőiben, keresztény értelmiségiként fontosnak tartjuk azt, hogy tagságunk, valamint minden felelősen gondolkozó polgártársunk számára, megemlítsünk néhány kulcsfontosságú politikai és gazdasági eseményt, amelyek segítenek politikai pártjaink valódi természetének megismerésében. Meg vagyunk győződve arról, hogy így a múlt tapasztalatira építve helyesebben tudunk választani azon alternatívák között, amelyeket ezek a pártok nemzetünk közösségének jövője elé tárnak.

Mindenekelőtt szükségesnek tartjuk leszögezni azt, hogy a közjó szolgálata mindnyájunk számára kötelező, becsületbeli ügy. „Sehonnai bitang ember” az, aki saját nemtörődömsége miatt nem vesz részt a választásokon. Akinek Pató Pál úr kései utódaként az „ej, ráérünk ar-

ra még” a jelszava, az ne panaszkodjon, ha dolgai nem úgy alakulnak, ahogyan szeretne volna.

Emlékezzünk!

Mielőtt döntést hozunk, idézzük fel a múlt néhány jelentősebb mozzanatát.

- Volt egy politikus, aki saját bevallása szerint trükkök százaival és hazugságokkal nyert választásokat, aki „úgy hazudozott hogy majd bele döglött” és erre még büszke is volt, majd eladósította az országot. Van bármi biztosíték arra, hogy ez a politikus, régi és új szövetségeseivel nem fogja ezt újra megtenni?
- Van egy politikus, aki egyház és hitoktatás ellenes jelszavakkal kampányol, aki egyik fontos erkölcsi céljaként említi a meleg házasságának legalizálását. Ezek az én céljaim is?
- Ne feledjük, hogy egy pártszövetség egykor elárulta a határokon kívül élő magyar testvéreinket és harminc millió román munkavállalóval riogatott. Mitől válnának ezek most a nemzetpolitika szószólóivá?
- Emlékezzünk csak arra a prominens politikusnőre, aki egykor nagyon lassan mondta, hogy „nem lesz gázáremelés”, majd arra, hogy pártja a külföldi szolgáltatók érdekeit gátlástalanul kiszolgálva elszabadította a rezszi árakat és a magyar fogyasztókkal fizettette a külföldiek extra hasznát. Ha egyszer megtették, miért ne követnék azt el még egyszer, szépen, lassan?
- Remélheti-e valaki, hogy az a politikai blokk, amelynek kormányzásai idején virágzott a korrupció, akik korábban „tocsikoltak”, később mobiltelefonos dobozban és nejlon zacskóban tízmillióos kenő- és lelépési pénzeket „hagyóztak” és „zuschlagoltak”, a közelmúltban pánikszerűen kirúgott második emberük pedig, máig tisztázatlan eredetű, eltitkolt százmilliókkal a bécsi számláján éhségmeneten

„simonolt”, az a párt máról holnapra a „Tiszta Kezekről” nevezett úttörő-csapattá válik?

De azt se feledjük, hogy ezzel szemben van egy politikai tömörülés,

- akik a történelmi kétharmaddal jól sáfarkodva az Isten nevé megemlítése, a keresztény örökséget, a nemzetet, a családot, a munkát értékként kinyilvánító Alkotmányt alkottak, amit a Vatikán is elismerőleg méltatott.
- akik a gazdaságot úgy húzták ki a válságból, hogy a terheket nem csak a kisemberekkel fizettették meg
- akik történelmi mélypontra csökkentették az inflációt és jelentősen csökkentették a rezszi költségeket.
- akik merték Európában is a magyar érdekeket képviselni, és vallani azt az európai elvet, hogy Európának akkor lesz jövője, ha az keresztény lesz.

Válasszunk!

Aki nem választ, annak a sorsáról mások döntenek. Senki ne gondolja tehát azt, hogy ha nem megy el választani, akkor az ő és szeretteinek dolgai majd maguktól jól fognak alakulni. A keresztény erkölcs szerint a közjó szolgálata mindnyájunk kötelessége. Senki ne képzelje azt se, hogy másoknak érdeke az, hogy nekünk jól menjen a sorunk. Ha mi magunk nem védjük meg magunkat, ha nem lépünk fel együtt közös érdekeink határozott képviselőjére, akkor azt mások nem fogják helyettünk megtenni.

Tervezzünk és cselekedjünk

Bizonyára vannak, akik azt mondják, hogy a keresztény erkölcs korlátozódjon a magánéletre, maradjon távol a napi politikától. Ezzel szemben az igazság az, hogy az erkölcs, így a keresztény erkölcs is, „a tedd a jót és kerüld a rosszat” elvének gyakorlati alkalmazása az élet minden területén, az egyén és a közösség szintjén egyaránt érvényes. A parla-

menti választások esetében ez azt jelenti, hogy konkrétan választanom kell a jó és a rossz, vagy több jó lehetőség esetében a nagyobb jó és a kisebb jó között.

Előfordul, hogy a lehetséges nagyobb jó sem jelenti a tökéletest. A tökéletes egy olyan ideál, ami felé a politikának, a lehetséges alternatívák közötti reális kompromisszumok művészetének törekednie kell.

Adjunk esélyt tehát annak a politikai pártnak, aki legjobb lelkiismeretünk szerint általában a nagyobb jót, konkrétan nemzetünk, hazánk, egyházi, erkölcsi, családi és gazdasági életünk nagyobb javát képes szolgálni!

Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

A KÉSZ Veszprémi Szervezete

NAGYHETI SZERTARTÁSOK RENDJE

Virágvasárnap (április 13.)

A 11 órás szentmisén végezzük a barbaszentelést és énekeljük a passiót Szent János evangéliuma szerint.

Nagycsütörtök (április 17.)

7:00: énekes zsolozsma

10:00: a bazilikában krizmaszentelési szentmise

18:00: utolsó vacsora szentmiséje, ol-tárfosztás, virrasztás

Nagypéntek (április 18.)

7:00: énekes zsolozsma, utána gyónási lehetőség

15:00: keresztút, ezt követi a nagypénteki szertartás (passió, könyörgések, hódolat a kereszt előtt, szentáldozás)

Nagyszombat (április 19.)

7:00: énekes zsolozsma, utána gyónási lehetőség

Délután 6 óráig a templom nyitva lesz, szentsír-látogatás

Szombat este (húsvét vigíliája)

18:00: húsvéti vigília szertartása (tűszentelés, húsvéti örömeinek, olvasmányok, keresztelés, szentmise, feltámadási szertartás) húsvéti ételmegáldás

Húsvétvasárnap (április 20.)

9:00: szentmise

11:00: ünnepi szentmise

18:00: szentmise

Húsvéthétfő (április 21.)

(Vasárnapi miserend)

Könyvajánló nagyböjtben

A böjtről beszélni a jelenlegi korban és a mai fogyasztói mentalitással, egy már elfeledett vallási-bibliai és keresztény témával való foglalkozást jelent. A világban mégis egyre többen vágnak és beszélnek a különböző terápiás böjtökről. Különböző diétákról, amelyekkel megelőzhetőek betegségek vagy a túlsúly. Ismert, hogy sok modern betegséget okozott az étellel való helytelen viszony. Sokan veszélyben érzik magukat, és megoldásokat keresnek, hogy reményt kapjanak. Újra hangsúlyt kap a természetes életstílus – az ehhez vezető egyik út lehet a böjt valamelyik formája.

„Az utóbbi időben a böjt szinte nyomtalanul elveszett az Egyházban. Csak a hamvazószerda és a nagypéntek maradt, de ez a két nap is elvesztette az igazi gyakorlatát és tényleges jelentését. Ez a könyv a medjugorjei események atmoszférájában íródott. Sokakat meglepett a meghívás a böjtre: többen azt tartják, hogy túlzásról vagy fanatizmusról van szó, mivel arra vagyunk felszólítva, hogy két nap, szerdán és pénteken kenyéren és vízen böjtöljünk.”

Valóban csak erről lenne szó? Slavko Barbarič ferences atya – vallástudományi doktor, pszichoterapeuta – „Böjtöljétek szívből” című könyvében keresztül arra hív bennünket, hogy elmélkedjünk a böjtről és a böjtre vonatkozó tapasztalatokról. Könyvének célja, hogy gyakorlati példákön és tanácsokon át rámutasson: böjtölni jó a test és a lélek számára egyaránt.

Közismert, hogy a szentek is gyakran böjtöltek, Barbarič atya kiemeli néhányukat. Szent Benedeknél hangsúlyozza: „a böjtnek köszönhetően lehetséges minden erény, különösen a tisztaság erénye. Azért kell a szerzetesnek szeretnie a böjtöt és a tisztaságot, mert ezek segítségével mond le önmagáról.” Assisi Szent Ferenc azt vallotta, hogy a böjt által tudunk leginkább hasonlítani Krisztushoz, s „csak így sikerülhet majd megbocsátanunk, a szenvedéseket örömmel és szeretettel elviselnünk, »nővérünknek« nevezni a halált.” Nagy

Szent Leó pápa pedig nyomatékosítja, hogy a böjt elrettenti a sátánt, és sebeink számára hatékony terápiát jelent. „Értékeljétek szerencséteket! Aki sokat kapott, sokat kell adnia. A hívők böjtje legyen a szegények táplálékává.”

A böjt és az ima hozzásegít bennünket a lelki egészséghez. Tény, hogy böjtölésre a mai embernek is szüksége van, s korunk bizonyos problémái is megoldhatóak lennének általa. A szerző két, fiatalokat érintő súlyos betegséget említ, az anorexiát (az étel elutasítása) és a bulimiát (mértéktelen evés, amit hányás követ). „Mindkét esetben lelki problémáról van szó, amelyek a test és lélek kölcsönös kapcsolatát megrontják, valamint az önmagukkal és a természettel való kapcsolat károsodását is magukkal hozzák. A gyógyulás akkor kezdődik – véli az atya –, amikor az ember megszabadítja lelkét a saját magával és másokkal való negatív és terhes kapcsolataitól. Ezen a szinten az ima és a böjt a lélek igazi és valódi higiéniáját hozzák létre.”

A böjthöz kapcsolódó másik fontos fogalom a csend. Talán ezt a legnehezebb megvalósítanunk, hiszen megszoktuk, hogy folyamatosan beszélünk. A tévéből, a rádióból és az újságból naponta árad felénk az újabb és újabb információ tömkelege, így aztán mindig van miről beszélgetni társainkkal. Amíg viszont csak szemlélő és hallgató az ember, addig „igen keveset kell megvalósítania saját terveiből: ismétél és megtárgyal. Ez elszegényíti a beszédét és általában a kifejező képességét.” A fiatalok szórakozási körülményei is felszínességet mutatnak, hiszen a szórakozóhelyeken bömbölő zene lehetetlenné teszi az értelmes, tartalmas beszélgetések létrejöttét.

A szerző számos alkalommal idéz a Bibliából, magyarázatokat fűzve hozzá, vele együtt elmélkedhetünk.

Csuti-Mátyás Zsófia
(Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó
A Szombathelyi Egyházmegye Könyvkiadója)

Visszafordítható folyamat?

Joggal gondolhatnánk, hogy a tudomány, a technika fejlődésével az emberek gondolkodása, észjárása, jelleme is jó irányba változik. Sok mindennel tisztában vagyunk ma már, ami az előző korok emberei előtt még rejtve volt. A történelem is sok mindenre megtaníthatja az emberiséget, nevezetesen, hogy legalább ugyanazokat a hibákat ne kövesse újra el. Sok betegség kiváltó okát is ismerjük már, tehát lehetne úgy élni, hogy megelőzzük a bajt, és folytathatnám a példák sorát.

De nem így van. Úgy tűnik - tisztelet a kivételnek – az emberek jelleme minőségileg romlik, a megbízhatatlanság, a gátlástalanság, a hazugság, a deviáns viselkedés uralkodik. És úgy viselkedünk, mintha ez így rendjén is volna. Példák sokasága bizonyítja ezt. Hol van ma már a legendás „tisztos ipar”? Nagyítóval kell keresni olyan vállalkozót, aki a saját maga által megszabott határidőre elvégzi a munkát, vagy tisztességesen kifizeti az alkalmazottait, és üdítő kivételnek számít, aki tisztességesen adózik alkalmazottai után. Általában az a megszokott, hogy a dolgozójuk fizetésének felét, háromnegyedét bejelentik, ez után adóznak, a másik felét pedig „zsebbe” fizetik. És nincs adóellenőr, aki ezt bizonyítani tudná, pedig mindenki tudja, hogy ez a valóság. Mi ez, ha nem csalás?

Elképzelhető volt valamikor – mondjuk az én gyerekkoromban – hogy a szülő bement az iskolába patáliát csapni, mert anyuka-apuka szemefénye rossz jegyet kapott, vagy panaszkodott, hogy megfenyítette a tanár? Aligha, hiszen otthon megkaptuk volna a büntetés másik felét. Feltételezve, hogy alkalmas pedagógusokról van szó, nem pedig gyermekkinzó szadistákról. Manapság hatalmas lovat adnak a szülők a gyerek alá, aminek issza a levét a tanár, a gyerek és később maga a szülő is. Sokkal kevesebb kárt okoz a gyerekeknek a következetes szigor, mint a majomszeretet.

A hazugság pedig akkora hullámokat vet, hogy lassacskán elborít mindent. Nem számít, hogy ki mit hazudik, ma ez

állítja, holnap éppen az ellenkezőjét. És mintha ez nem is számítana főbenjáró bűnnek, az emberek valami érthetetlen okból elfogadják, bocsánatos bűnnek tartják. Főleg a mai baloldal jeleskedik ebben, a hazugság, a cinizmus, a gátlástalanság bajnokai ők. És az emberek minden észérv és tapasztalat ellenére újra és újra hisznek a hazugoknak. Pedig a hazugság, a ferdítés, az összemosása a dolgoknak felmérhetetlen károkat okoznak. Én idejében megtanultam a leckét, amit otthonról hoztam, miszerint nem az a fontos, hogy mit mondanak, hanem az, hogy ki mondja. Ilyen egyszerűen értettem meg a hitelesség kérdését és fontosságát. S hogy az ember gyakorta nem tanul a saját kárából sem, arról így ír Márai Sándor: „A múltó évek, az idősebb életkor csakugyan adnak valamit, amiért érdemes volt elviselni az élet sok fáradságát, megaláztatását, fájdalmas vesszőfutásait is. Nemcsak tapasztalatokat adnak, mert a tapasztalatoknak önmagukban nincs sok nevelő erejük, mint ezt az életben mindenféle láthatjuk: az emberek, bizonyos tragikus tapasztalatok birtokában is ugyanazokat a végzetes hibákat követik el, akkor is, ha előre tudják a következményeket.” Márai 1943-ban írta ezt, és ma sincs másként. Csak rosszabb lett a helyzet, mert az erkölcsök azóta igencsak devalválódtak. Az egész lejtmenet a szocialista erkölccsel, mondhatni erkölcsstelenséggel kezdődött. Amikor végképp el akarták törölni a múltat, az előző rendszer értékeit, elvették az egyén tulajdonát, nem ritkán az életét és közösbe kényszerítették az embereket. Sokan ebből sem tanultak. Egykori nagyjaink a maguk vagyontól adakoztak, kórházakat, iskolákat alapítottak, hidakat építettek. Tud valaki mai magyar milliárdost, akiről ezeket el lehet mondani? Van nekünk számítógépünk, mindenféle robotgépünk, okosabbnál okosabb telefonunk és ezektől egyáltalán nem lettünk sem okosabbak, sem bölcsőbbek, sem erkölcsösebbek, sőt egyre lejjebb és lejjebb csúszunk. Már

ott tartunk, hogy egy rendetlenkedő gyerekre, szabálytalankodó autósra, egy garázdálkodó fiatalra senki nem mer rászólni, mert fél a következményektől. És ha mégis megteszi, még a renitens félnek áll feljebb. Semmi bocsánatkérés, belátás vagy alázat nincs az emberekben. A tisztesség, a megbízhatóság, a szavahihetőség jobbára ismeretlen fogalmak lettek.

Borzasztóan korszerűek és képzetek lettünk, de ennyi elbutított, mindenféle irányzatnak behódoló ember talán soha nem volt, mint manapság. De mit lehet várni azoktól a fiataloktól, akik a Valóvilágon és a különféle valóságshow-kon nőnek föl? Hogyan lehet normálisan élni egy olyan világban, amelyben olyan híreket hallani, hogy Párizsban kávéházat nyitottak macskák részére, New-Yorkban pedig tévéműsort sugároznak unatkozó kutyáknak. Egy román zöldpárti képviselő pedig azzal a javaslattal állt elő, hogy a delfineknek adjanak személyiségi jogokat, hivatkozva nevezett állatoknak az embernél is fejlettebb agyára.

Csoda-e, hogy harmincas fiatalember ismerősöm, aki munkája miatt naponta rengeteg emberrel találkozik, úgy nyilatkozott, hogy legszívesebben olyan helyen lakna, ahol többszáz méteres körzetben sem szomszéd, sem senki élő ember nincsen. Vajon nem az-e a hiba, hogy a delfinekért aggódók és más ötletelők kihagyják a számításból az ember lelkét és annak folyamányát a lelkiismeret? Ha az ember a lelkiismeretére hallgatna, minden a helyére kerülne, s az ember élete belesimulna az áhított rendbe. És innen már csak egy lépésre van Isten, akit igencsak szeretnek sokan figyelmen kívül hagyni.

A jelenlegi hatalmas erkölcsi deficit, nem jóléti és gazdasági intézkedésekkel, hanem az emberi gondolkodás átformálásával, rendbetételével és a hit beiktatásával lehet csak csökkenteni. Ezért rendkívül jó és hasznos a hittan és az erkölctan bevezetése az iskolákban, persze csak akkor, ha az erkölcs a

keresztény erkölcsiségen alapul. Hiszen több generáció nőtt fel ezek nélkül, és a „szocialista erkölcs”, amint tapasztaljuk, meg is látszik a társadalom állapotán. Nehéz és hosszú lesz visszatalálni a helyes útra, de türelmesnek kell lennünk. Ide kíváncozik ismét egy idézet a türelemről Máraitól: „Ez az emberi képesség, melyre legnehezebben tehetünk csak szert, ez a tulajdonság, mely ellen lényünk legtitkosabb ösztönei lázadnak, mert halandók vagyunk, mert időnk kimért, mert csillagunk lefut... Megtanulni a türelmet, életben és munkában, annyi, mint megtanulni a Teremtő titkát.” Nem tudom, hogy a Teremtő titkát ebben az életben lesz-e módunk megtanulni, de talán tisztességesen és méltósággal tudunk majd élni.

E. Hargitai Márta

„Segítsd az Egyházat szükségleteiben!”

Ebben az évben radikálisan lecsökkent a szentmisén a hívek perselyadományai.

A Katolikus Egyház katekizmusában ugyan az ötödik parancsolat felszólítja a hívőket arra, hogy lehetőségeikhez képest segítsék az Egyházat anyagi szükségleteiben, mi mégis tisztelettel kérjük minden kedves hívünket, ne feledkezzenek meg szeretett templomuk támogatásáról.

A templom működése és fenntartása szempontjából létfontosságú a kedves hívek hozzájárulása az olyan alapvető költségekhez, mint a fűtés, a világítás és az épület karbantartása, valamint közösségi rendezvények megtartása,

például: családi nap, gyermekek napközis táboroztatása, idősek, betegek, egyedülállók megsegítése, nehéz sorsú gyermekek tanulmányainak segítése.

Tisztelettel kérünk mindenkit, aki a veszprémi Regina Mundi Plébánia közösségéhez tartozónak érzi és vallja magát, hogy a vasárnapi perselyadományával is szíveskedjen kifejezni a Katolikus Egyházhoz, a közösséghez tartozását és a templomunk iránti szeretetét.

Isten háza nem a papé, hanem Isten népé!

Köszönettel és tisztelettel:

László Dezső plébános atya

Tisztába tettük a közösségi ház udvarát!

Szombaton délelőtt verőfényes napsütésben vidám „önkéntesek” árasztották el a közösségi ház udvarát a plébános atya vezetésével, szerszámokkal felszerelve. Hadba szálltak az elburjánzott növényekkel, és új fákkal, bokrokkal gyarapították az állományt.

Jó érzés volt együtt, közösségben dolgozni, és élvezni a rendbe szedett, megszépített udvart. Mindenkit jóleső érzéssel töltött el az, hogy segíthetett.

Fotók: Demény Anna

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
ápr. 13.	Iz 50,4-7	Fil 2,6-11	Mt 26,14 - 27,66
ápr. 17.	Kiv 12,1-8.11-14	1Kor 11,23-26	Jn 13,1-15
ápr. 18.	Iz 52,13 - 53,12	Zsid 4,14-16; 5,7-9	Jn 18,1 - 19,42
ápr. 20.	ApCsel 10,34a.37-43	Kol 3,1-4	Jn 20,1-9
ápr. 27.	ApCsel 2,42-47	1Pét 1,3-9	Jn 20,19-31
máj. 4.	ApCsel 2,14.22-28	1Pét 1,17-21	Lk 24,13-35

KARITÁSZ-FELHÍVÁS

Egyházközségünk karitászcsoportja kéri a kedves hívek közül azt, akinek használaton kívüli, de **működőképes automata mosógépe** vagy **palackos gáztűzhelye** van, hogy jelezze a plébánián vagy a következő telefonszámon:

Horváthné dr. Kovács Zsuzsa 06-20/ 578-41-41.
Előre is köszönjük a rászoruló családok nevében!

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Schilt Anna március 3-án, Szakács Jázmin március 9-én, Lengyel Marcell március 16-án.

...mert az örök hazába költöztek: Bors Istvánné sz: Németh Mária (76 éves) március 6-án, Nagy Károlyné sz: Csertán Erzsébet március 20-án, Rózsa Jánosné sz: Nagy Mária (89 éves) március 21-én.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna, Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzártá: minden hónap 20-án

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai áprilisra:

Általános: Hogy a kormányok előmozdítsák a teremtett világ védelmét és a természetes javak és erőforrások méltányos megosztását.

Missziós: Hogy a feltámadt Úr töltse el reménységgel mindazok szívét, akiket gyöttrődés és betegség tesz próbára.

Április 3-án, csütörtökön este 6 órakor **SZENTSÉGIMÁDÁS** a Regina Mundi-plébániatemplomban. Szeretettel és tisztelettel hívjuk és várjuk rá a kedves testvéreket.

Április 4-én, pénteken este 6 órakor **KERESZTÚT** a templomban, **este szentmise nincs.**

Április 5-én **Országos Kolping Lelki Nap** a Veszprémi Hittudományi Főiskolán

Április 6. **nagyböjt 5. vasárnapja.**

Április 11-én 16 órakor **kiállítás-megnyitó** a Piarista-templomban: **Történelmet írtak – II. János Pál és XXIII. János az életszentség útján** című fotó-

kiállítás a Boldog Gizella Főegyházmezei Gyűjtemény rendezésében.

Április 13-án **virágvasárnap**, Urunk Jeruzsálembé való bevonulásának emlékezete. Szentmiséket 9 órakor, 11 órakor és este 6 órakor tartunk (vasárnapi miserend).

Április 13-án, virágvasárnap, nagyhétfőn és nagykedden este 7 órakor a **bazilikában a nagyböjti lelkigyakorlatot** lesz. A lelkigyakorlatot **Dékány Sixtus zirci apát** úr tartja.

Április 17. **nagycsütörtök**

Április 18. **nagypéntek**

Április 19. **nagyszombat**

Április 20. **húsvétvasárnap, Urunk feltámadásának ünnepe.**

Április 21. **húsvéthétfő, vasárnapi miserend tartunk.**

Április 25-én **Szent Márk evangélista ünnepe.** 8 órakor szentmise a Szilágyi iskola tanulóinak. A Szilágyi, a Botev és a Simonyi iskola elsőáldozóinak gyóntatása és próbája délután 4 órakor kezdődik a templomban.

Április 26-án 17 órakor a **Szilágyi, a Botev és a Simonyi** iskola hittanosainak **elsőáldozása** lesz.

Április 27. húsvét 2. vasárnapja, egyben az **Isteni Irgalmasság Vasárnapja.** Ezen a napon teljes búcsú nyerhető a szokott feltételek mellett (szentgyónás, szentáldozás, ima a pápa szándékára).

Április 29-én **Sziénai Szent Katalin** szűz és egyháztanító, Európa társvéddőszentjének az ünnepe.

Április 30-ától a szombat esti szentmisék este 18 órakor kezdődnek, 17 órakor nincs szentmise.

Május 3-án **Szent Fülöp és Szent Jakab** apostolok ünnepe lesz.

Május 4. húsvét 3. vasárnapja, a **papi és szerzetesi hivatások vasárnapja.** A templomi **perselyadományokat** a papnevelés céljára gyűjtjük és küldjük be az érsekségre.

Május hónapban nem reggel hanem este 18.00 –kor van a szentmise.

Május hónapban minden este 17:30 órakor litániával köszöntjük égi édesanyánkat, **Szűz Máriát.** A litánia után szentmise 18:00-kor.